

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci **žalobcu: V. P. S., s.r.o.**, so sídlom v B, K., IČO: X., zastúpeného *J. S., advokátom* so sídlom v B, Č., proti **žalovanému: Daňový úrad Bratislava II**, so sídlom v Bratislave, Dr. Clementisa 10, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 601/230/19712/05/Kuj zo dňa 18.2.2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 82/05-62 zo dňa 13.1.2010**, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 82/05-62 zo dňa 13.1.2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví označeného rozhodnutia žalovaného, ktorým bola v zmysle § 50 ods. 3, 4 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) zamietnutá reklamácia žalobcu zo dňa 21.1.2005 proti oznámeniu správcu dane o kompenzácii nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“)

NO č. 601/230/1305/05/Bay zo dňa 7.1.2005. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že z príslušných ustanovení zákona č. 511/1992 Zb. vyplýva, že nadmerný odpočet DPH je správca dane povinný použiť na kompenzáciu daňových nedoplatkov tejto dane, prípadne na kompenzáciu daňových nedoplatkov daňového subjektu na iných daniach alebo na úhradu preddavku na dani nezaplateného v lehote splatnosti, a pokiaľ sa na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu DPH vykoná daňová kontrola, musí správca dane do desiatich dní od ukončenia kontroly vydať na základe jej výsledkov rozhodnutie. Poukázal na to, že v prejednávanom prípade správca dane rozhodnutím zo dňa 4.1.2005 na základe výsledku opakovanej daňovej kontroly znížil žalobcovi nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie tretieho štvrťroku 1998 o sumu 4.195,--Sk a priznal mu nadmerný odpočet v sume 1.856.485,--Sk a vzhľadom k tomu, že ku dňu splatnosti zníženého nadmerného odpočtu DPH mal žalobca nedoplatky na DPH v celkovej sume 513.302,--Sk, bol správca dane v zmysle § 63 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. oprávnený vykonať kompenzáciu uvedených daňových nedoplatkov s uplatneným nadmerným odpočtom DPH a o vykonaní tejto kompenzácie bol povinný žalobcu písomne upovedomiť. Konštatoval, že pre oznámenie o vykonaní kompenzácie zákon neustanovuje žiadne osobitné náležitosti. Oprávnenosť a správnosť pohľadávok správcu dane, ktoré pochádzajú z nesplnených daňových povinností vykázaných v riadnych resp. dodatočných daňových priznaniach čo do dôvodu a výšky nespochybnil ani žalobca v žalobe, a preto sa nimi ani súd osobitne nezaoberal. Uviedol, že jedinou námietkou žalobcu proti vykonanej kompenzácii bola námietka premlčania nedoplatkov použitých na kompenzáciu s uplatneným nadmerným odpočtom DPH, ktorú žalovaný podľa názoru krajského súdu správne vyhodnotil ako neopodstatnenú. Uviedol, že všetky kompenzované nedoplatky žalobcu sa stali splatnými v období od decembra 1999 po november 2002, teda pochádzajú z obdobia, kedy platné a účinné znenie zákona č. 511/1992 Zb. stanovovalo pre uskutočnenie práva vybrať a vymáhať nedoplatok na dani premlčaciu dobu šesť rokov po skončení roka, v ktorom sa stal nedoplatok splatným. Daňové nedoplatky žalobcu, ktoré boli použité na kompenzáciu s nadmerným odpočtom DPH za zdaňovacie obdobie tretieho štvrťroku 1998 preto považoval krajský súd za riadne zistené, nepremľčané a spôsobilé na započítanie. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v medziach zákona a námietky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania s ohľadom na neúspech v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, navrhujúc napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že odvolací súd vyhovie žalobe a prizná mu nárok na náhradu trov konania. Ako odvolací dôvod žalobca poukázal na ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a/, f/ O.s.p. (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) a § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. (súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu

a nedostatočne zistil skutkový stav) namietajúc, že prvostupňový súd nevykonal správny výklad príslušný v ustanovení zákona č. 511/1992 Zb.. V odvolaní iba zopakoval doterajší priebeh súdneho konania a zhrnul obsah žaloby a vyjadrenia k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorým sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy môžu byť dotknuté.

Správne súdnictvo zabezpečuje kontrolu zákonnosti rozhodnutia. Keďže súd nie je oprávnený rozhodnúť vo veci samej, je pre posúdenie veci rozhodujúci právny (ale aj skutkový) stav v čase rozhodovania správneho orgánu (§ 250i ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Konanie a rozhodovanie súdu o žalobe podanej proti rozhodnutiu žalovaného je konaním o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia podľa piatej časti O.s.p., a nie je pokračovaním administratívneho konania. Nie je preto úlohou súdu prvého stupňa dopĺňať vecnú či právnu argumentáciu rozhodnutia žalovaného. Správny súd preberá od správneho orgánu nielen dôkazný stav, ale aj jeho právne hodnotenie. Iným hodnotením, než ktoré vykonal správny orgán, by súd neprípustne a v rozpore so zákonom zasiahol do práva voľného hodnotenia dôkazov, ktoré patrí správne orgánu.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

V predmetnej veci správny orgán vydal preskúmané rozhodnutie č.: 601/230/19712/05/Kuj zo dňa 18.2.2005, ktorým v zmysle § 50 ods. 3, 4 zákona č. 511/1992 Zb. zamietol reklamáciu žalobcu zo dňa 21.1.2005 proti oznámeniu

správcu dane o kompenzácii nadmerného odpočtu DPH, NO č. 601/230/1305/05/Bay zo dňa 7.1.2005.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č.: 601/230/19712/05/Kuj zo dňa 18.2.2005, ktorým v zmysle § 50 ods. 3, 4 zákona č. 511/1992 Zb. zamietol reklamáciu žalobcu zo dňa 21.1.2005 proti oznámeniu správcu dane o kompenzácii nadmerného odpočtu DPH, NO č. 601/230/1305/05/Bay zo dňa 7.1.2005, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami, uvedenými v žalobe, a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán v preskúmvanej veci postupoval v intenciách v rozhodnutí citovaných právnych noriem a jeho rozhodnutie možno považovať za skutkovo správne a v súlade so zákonom, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa rozhodol v danej veci skutkovo a právne správne, keď žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Po vyhodnotení odvolacích dôvodov žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu, ktoré však žalobca bližšie nekonkretizoval, a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, považujúc za nadbytočné opakovať pre účastníkov známe fakty a skutkové okolnosti prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu.

S ohľadom na to, že odvolanie žalobcu neobsahuje žiadne nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil, stotožniac sa s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a aj § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v odvolacom konaní

úspech nemal a žalovanému ich náhrada neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 27. apríla 2011

JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth